

Panium – Nummer to

Sørkongens oppgang og fall

Jeff Pippenger

2025-02-27

Vi avsluttet den siste artikkelen med å skrive: «Vers 10–15 representerer tre stedfortredende kriger utført av kongen i nord, den pavelige makten, fra 1989 til søndagsloven.» Disse tre stedfortredende krigene begynner med identifikasjonen av USA i vers 40 som «vogner, skip og ryttere».

Den neste stedfortrederkrigen, framstilt ved vers 11 og dets historiske oppfyllelse i slaget ved Rafia i 217 f.Kr., stod mellom Ptolemaios IV Filopator, den sørlige kongen av Egypt, og Antiokhos den store, også kalt Antiokhos Magnus, fra det selevkidiske riket. Antiokhos hadde oppfylt vers 10 da han gjengjeldte mot Egypt for sitt nordlige rikes nederlag og tap av besittelser, og tok tilbake hele det geografiske området som det sørlige riket tidligere hadde erobret fra hans rike. Dette gjorde han, men han stanset ved Egypts grense og oppfylte således vers 10 og var et forbilde på 1989.

Men hans sønner skal ruste seg til strid og samle en mengde store styrker; og én skal visselig komme og skylle frem og dra igjennom; deretter skal han vende tilbake og ruste seg til strid, helt til hans festning. Daniel 11:10.

Den andre stedfortrederkrigen var slaget ved Rafia. Rafia betyr grenselandet. Denne slagmarken markerer punktet der Antiokus hadde avsluttet sin tidligere invasjon i vers 10. De tre stedfortrederkrigene styres av sannhet, i den forstand at den første stedfortrederkrigen samsvarer med den siste stedfortrederkrigen. Alle de tre krigene – vers 10, 11, og deretter den tredje krigen i vers 13–15 – utkjempes av den samme historiske skikkelsen i deres første oppfyllelse. Antiokus Magnus er til stede i hvert av de tre slagene og binder dem profetisk sammen til én linje. Antiokus vinner det første og det siste slaget, men ikke det midterste, der Sydens konge seirer.

Akkurat som Rafia betyr grenseland, gjør også Ukraina det. Den andre stedfortrederkrigen, først oppfylt ved slaget ved Rafia, blir nå oppfylt i krigen i Ukraina. Vladimir Putin er sydens konge, den profetiske etterkommeren av den første moderne sydens konge, Vladimir Lenin. Putin har gjentatte ganger hevdet at Russlands respons på Ukraina bygger på en omstridt avtale om at NATO, ved Tysklands gjenforening, ikke skulle utvide seg videre inn på tidligere USSR-territorium. Putins motivasjon speiler Ptolemaios' i vers 5–9 og Napoleons i 1797. Alle tre kongene fra sør rettferdiggjør sine handlinger mot kongen fra nord på grunnlag av en brutt traktat.

Ifølge Jesaja 23 skulle Tyrus' skjøge, som representerer pavemakten, bli glemt i sytti år, som en konges dager—en periode som gjentatte ganger vises å være den tiden da det sjette riket i Bibelens profeti, jorddyret i Åpenbaringen 13 (De forente stater), hersker.

Og det skal skje på den dag at Tyrus skal bli glemt i sytti år, etter en konges dager; ved enden av sytti år skal det gå Tyrus som i skjøgens sang: Ta en harpe, gå omkring i byen, du glemte skjøge; spill vakkert, syng mange sanger, for at du må bli husket. Og det skal skje etter enden av sytti år at Herren skal se til Tyrus, og hun skal vende tilbake til sin skjønnslønn og drive hor

med alle jordens riker over hele jordens overflate. Jesaja 23:15–17.

Den symbolske syttiårsperioden strekker seg fra 1798 til søndagsloven, hvilket er den historien som er fremstilt i vers 40. Det er ikke før ved slutten av de sytti årene, eller ved tilnærmingen til søndagsloven, at skjøgen trer frem igjen. Av denne grunn blir krigføringen i de tre slagene i versene 10–15 utført ved en stedfortreder for den pavelige makt, for hun er profetisk glemt i denne perioden.

I det første og siste stedfortredende slaget seirer kongen i nord over kongen i sør. I det midterste slaget seirer kongen i sør over kongen i nord. Slaget ved Rafia var den første historiske oppfyllelsen av vers 11, og verset og dets historiske oppfyllelse utgjør to vitner som skal sammenføres med de parallelle avsnittene om det pavelige Romas tre og et halvt profetiske dager med herredømme. Således fremsetter to skriftsteder i Daniel 11, ledsaget av sine historiske oppfyllelser, de profetiske kjennetegnene ved grenseslagets strid i vers 11, først oppfylt ved slaget ved Rafia og deretter på nytt ved endens tid i 1798.

Disse vitnesbyrdets linjer fastholder at Vladimir Putin er den siste Vladimir til den moderne sydens konge. «Vladimir» blir ofte definert som å bety «verdens hersker», men ordet mir betyr også med rette «fellesskap». Således betyr Vladimir «fellesskapets hersker», eller «kommunismens hersker». Putin identifiserer sitt engasjement i Ukraina som begrunnet i en brutt avtale som tok opp hans bekymringer over NATOs inntrengning utover de grensene det var blitt enighet om etter Tysklands gjenforening. Putins kurs er like mye rettet mot NATO og EU som mot Zelenskyj og Ukraina. NATOs og EUs inntrengning på territorium som Putin insisterer på skulle forbli fritt for NATO, svarer til Ptolemaios' vrede da den seleukidiske kongen satte til side den egyptiske prinsessebruden til fordel for sin tidligere hustru. Den brutte traktaten pekte frem mot den brutte Tolentino-traktaten i 1797. I Daniel 11, når sydens konge seirer over nordens konge, innebærer det en brutt traktat.

Denne brutte traktaten gjelder EUs uvillighet til å begrense NATOs ekspansjon utover sine grenser da Tyskland ble gjenforent. I denne forstand er Putin, sydens konge, i kamp mot nordens konge, representert ved sin stedfortredende makt. Slik nazistene under den annen verdenskrig var en stedfortreder for Den katolske kirke, blir nazistene i Ukraina symbolet på den andre stedfortredende krigen i versene 10–15. Tre verdenskriger og tre stedfortredende kriger — og i begge linjer er nazistene Den katolske kirkes stedfortredende representant under den midterste konflikten.

I de tre opprinnelige historiske oppfyllelsene av disse stedfortrederkrigene var Antiochus Magnus med i hvert slag. Det er ofte blitt påvist hvordan etymologien til «Antiochus» og symbolikken knyttet til det seleukidiske riket som nordens konge identifiserer Antiochus som et symbol på antikristen — paven i Roma. Men i historien om de tre stedfortrederkrigene er Tyrus' skjøge glemt, slik at symbolet på «paven» representert i navnet «Antiochus» står for hans stedfortredende makt. I det første og siste slaget er det De forente stater som åpent utfører Romas vilje. I vers 11 er stedfortredermakten Ukrainas nazisme, men det var og er fremdeles De forente staters skip og vogner som holdt Zelenskyj oppe i krigen. På overflaten av den andre stedfortrederkrigen er De forente stater skjult, slik paven også er det i løpet av de sytti årene i Jesaja 23. De forente stater er

skjult i selve den historien hvor det utvikler alle dyrets kjennetegn, noe som gjør det profetisk passende at, når den andre stedfortrederkrigen først er i gang, blir De forente stater tilslørt av stedfortredermakten, Ukrainas nazisme, selv om det fortsatt er jorddyrets militære og økonomiske makt som holder Ukraina oppe inntil deres undergang.

Da sydens konge drog til Babylon og tok nordens konge til fange, og også da general Berthier tok paven til fange, gikk han rett inn i Vatikanet, noe som antyder at den ukrainske krigen vil ende med Putins seier på et tidspunkt da enhver motstand fra Ukraina er blitt fjernet. Riket som Ptolemaios erobret, var Babylon, og riket som Napoleon erobret, var det åndelige Babylon. Slik representeres Zelenskyjs rike av de undersåtter som gir ham støtte. Nå som Trump har trukket tilbake støtten fra jorddyrets vogner, ryttere og skip, er Ukrainas støtte EU, nettopp den gruppen som har vært uvillig til å høre Putins påstander om den brutte traktaten vedrørende NATOs inntrengning.

Filosofien som leder EUs eurokrater, er Greenpeace-bevegelsen. Av denne grunn betyr Zelenskyy «grønn». Zelenskyy er det symbolske overhodet for EUs krigshissere, som ledes av miljøvernismens tåpelige globale agenda. Når krigen i Ukraina avsluttes, vil Putin feire ikke bare en seier over Ukraina, men over hele EU og NATO.

De tre stedfortrederkrigene bærer derfor sannhetens kjennetegn. I den første og den siste stedfortrederkrigen blir kongen i syd beseiret gjennom en allianse mellom havdyret og jorddyret i Åpenbaringen tretten. I begynnelsen ble seieren for kongen i nord tilveiebrakt ved en allianse mellom en konservativ pave fra Vatikan I, som i sammenhengen med Fatima-hemmelighetene i katolsk overlevering er den hvite eller gode paven. Den nåværende paven, som i det jeg skriver dette ligger på sitt dødsleie, er en liberal pave fra Vatikan II, som i sammenhengen med Fatima-hemmelighetene er den svarte eller onde paven.

Vers fjorten fastslår at når «røverne av ditt folk», som opphører seg selv og faller, trer inn i den profetiske historien, blir synet stadfestet. I oppfyllelsen av vers tretten til femten i slaget ved Panium i 200 f.Kr. blandet det hedenske Roma seg inn i spørsmålene som angikk nettopp det slaget. I de tre versene som omhandler slaget ved Panium, fastslår vers fjorten at synet blir stadfestet ved Roma.

I slaget ved Panium vil historien gjenta seg: en konservativ, hvit pave fra Vatikan I vil slå seg sammen med den siste av de åtte presidentene som begynte i Reagan-perioden, og som tidligere inngikk en allianse med en konservativ pave fra Vatikan I. Det gjorde de i 1989 for å bringe det tidligere Sovjetunionen til fall, og til slutt gjør de det for å styrte den siste herskeren over nettopp dette riket.

I Reagan-årene og med alliansen mellom pave Johannes Paul II og USA kom Johannes Paul II til å tro at han var den gode paven i Fatimas profetier. Drevet av denne overbevisningen begynte han å reise verden rundt for å fremme det han forsto som en oppfyllelse av Fatimas forutsigelser. Ved å gjøre dette ble han den mest bereiste paven i historien, så vel som den mest gjenkjennelige paven gjennom tidene, idet han oppfylte Åpenbaringen trettens forutsigelse om at det skulle komme en tid da hele verden ville undre seg over dyret. Pave Johannes Paul II's offentlige fremtoning er typisk for den konservative Vatikan I-paven som inngår en allianse med USAs siste president.

Derfor er ett av de profetiske kjennetegnene ved den samtidige paven i Reagan-tiden at det finnes et punkt hvor hans offentlige image blir markert som et veimerke. Dette merket finnes i vers fjorten, når røverne av ditt folk stadfester synet. Pave Johannes Paul II oppfyller et profetisk kjennetegn ved å være den paven som hele verden undret seg over, og peker således frem mot den konservative endetids-paven fra Vatikan I, som inngår en allianse med Trump. Når dette skjer, blir synet stadfestet, og det som stadfester synet, er at paven innsetter seg selv i Paniums historie og året 200 f.Kr.

Begynnelsen på de åtte presidentene illustrerer avslutningen på de åtte presidentene, og like før søndagsloven i vers seksten vender Tyrus' skjøge, som har vært glemt, tilbake til den åpne historie idet hun danner en allianse med Reagans motpart, Donald Trump. Sammen, slik dette fremstilles ved alliansen mellom Antiokus og Filip av Makedonia, styrter de den siste generasjonen av det sørlige riket, framstilt ved barnekongen Ptolemeus. Et barn i bibelsk profeti er et symbol på den siste generasjonen, og etter Ukraina-krigen vil Putin gjenta historien om de sørlige kongene, som opphøyes gjennom militære seire og mister veien i en eller annen form for dilemma mellom kirke og stat.

Således er vers ti, som representerer 1989 og den første stedfortrederkrigen, begynnelsen, eller den første bokstaven i det hebraiske alfabetet. Slaget ved Rafia i vers elleve, som representerer Ukraina-krigen, er den trettende bokstaven i det hebraiske alfabetet. Tallet 13 er et symbol på opprør, og stedfortrederhæren i Ukraina-krigen er nazister, det fremste symbolet på opprør i den moderne verden. Panium er den siste bokstaven i det hebraiske alfabetet, som består av tjue to bokstaver. Således identifiserer det hebraiske ordet sannhet, som dannes ved å føre sammen den første, trettende og tjueandre bokstaven i alfabetet for å danne det hebraiske ordet «sannhet», strukturen i disse tre stedfortrederkrigene som sannhet. Den tjueandre og siste bokstaven i det hebraiske alfabetet er et symbol på at guddommelighet forenes med menneskelighet, og oppfyllelsen av slaget ved Panium i nær fremtid finner sted under Trumps presidentskap. Trump er den tjueandre presidenten som har innehatt embetet i to perioder.

Panium har et dobbelt vitnesbyrd om en todelt allianse, og i begge henvisningene representerer alliansen en forbindelse som identifiserer et hierarkisk forhold mellom to parter. Alliansen mellom Filip og Antiokus var strategisk, med sikte på å motvirke ptolemeisk og romersk innflytelse i det østlige Middelhavet. Deres samarbeid var imidlertid ikke konsentrert om selve slaget ved Panium — Antiokus førte dette felttoget uavhengig, uten Filips direkte militære medvirkning. Filips rolle var mer indirekte; han ytte politisk og strategisk støtte ved å binde opp romerske og ptolemeiske allierte i Hellas og i Egeerhavet, slik at Antiokus kunne konsentrere seg om Koilesyria. Historikerne fastslår alle at Antiokus var den mektigere i alliansen, og at det bare var Antiokus som faktisk utkjempet slaget. Deres allianse gjaldt det videre området knyttet til Alexanders tidligere rike. Alliansen har således en fremste leder og en mindre underordnet, slik dette fremstilles ved navnet Caesarea-Filippi, navnet på Panium da Kristus vandret blant menneskene. Caesarea-Filippi samsvarer derfor med Antiokus og Filip, for Cæsar var den mektigere i alliansen, symbolisert ved både keiser Augustus og tetrarken Herodes Filip.

Ordet «tetrark» betyr hersker over en fjerdedel. Cæsar hersket over hele riket, og Filip hersket over en fjerdedel av et område, og plasserer dermed symbolet på Filip i et subjektivt forhold i alliansene ved Panium og Cæsarea-Filippi. Med Herodes Filip ser vi symbolet på to blodslinjer, som begge er symboler på et brutt paktsforhold med Gud. Vi ser også ekkoer av en fjerdedel i delingen av Aleksanders rike i fire deler, eller fire tetrarker. Filip betyr elsker av hester.

Ved slaget ved Panium, som oppfylles ved avslutningen av krigen i Ukraina, skal Antiochus Magnus, De forente stater, beseire Russland og inngå en allianse med en mindre aktør representert ved Filip. Denne mindre aktøren vil være involvert, men ikke direkte i slaget. Slaget vil stå mellom USA og Putin, øyensynlig i direkte forbindelse med en religiøs strid frembrakt av Putins irritasjon og stolthet, slik dette illustreres både ved Ptolemaios IV Filopator etter slaget ved Rafia og ved Judas konge Ussia. Ptolemaios og Ussia var sørlige konger som, opphøyet i stolthet ved sin militære fremgang, deretter ønsket å ta på seg et hellig arbeid som bare prestene skulle utføre. Ussia ble rammet av spedalskhets for sine anstrengelser, og Ptolemaios drepte i raseri 50 000 jøder i Alexandria.

Vers tretten identifiserer slaget mellom den siste generasjonen av den moderne kongen i samfunnets rike, eller kommunismen, Vladimir Putins Russland og USA. Trump seirer i slaget, men han gjør det sammen med en alliert fra en fjerde del av riket, som faktisk ikke er til stede i selve slaget. Vi er nær avslutningen av vers elleve, slik de nåværende begivenhetene vitner om. Putin vil seire over Ukraina, slik det er framstilt ved Rafia. Deretter vil han begynne sitt gradvise forfall, slik det er framstilt ved at Ussia blir satt i et hus inntil sin død, på grunn av spedalskhets. Etter sin seier ved Rafia i 217 f.Kr. forfalt Ptolemaios IV Filopators styre på grunn av korrupsjon, ekstravaganse og avhengighet av skruppelløse rådgivere. Han døde i 204 f.Kr., sannsynligvis myrdet eller forgiftet av sine ministre, Sosibios og Agathokles, som del av en sammensvergelse for å sikre makten for hans unge sønn, Ptolemaios V. Denne urolige slutten gjenspeiler den ustabilitet og de intriger som var vanlige ved de hellenistiske kongehofene, og markerer et betydelig vendepunkt i nedgangen til det ptolemeiske Egypt.

Et kjennetegn ved den åndelige oppfyllelsen av kongen i sør, som ble forbildet ved de bokstavelige oppfyllelsene som fant sted i kampen om verdensherredømmet etter Aleksanders død, er «revolusjon». Frankrike blir den åndelige kongen i sør i perioden omkring den franske revolusjon. Den moderne kongen i sør, Russland, ble født i den russiske revolusjon. At den filosofi som ble innført i den franske revolusjon modnet fra den franske revolusjons anarki til den sovjetiske revolusjons kommunisme, er et kjennetegn ved kongen i sør. Kommunismen spredte seg gjennom verden ved revolusjoner.

I moderne tider har CIA, ved bruk av ikke-statlige organisasjoner, arbeidet for å styrte nasjoner rundt om på kloden, og den trinnvise planen som de gjentatte ganger har benyttet, er det som kalles fargerevolusjoner. Sydens konge er en dragemakt, og globalistene er også dragemakten, og CIAs fargerevolusjoner er kjennetegn på en dragemakt. Frankrikes historie som den åndelige sydens konge besitter en særegen historie som markerer en avslutning på den særlige profetiske linjen.

Den konklusjonen er representert ved Napoleon. Den franske revolusjon markerer begynnelsen på Frankrike som sydens konge, og Napoleon markerer dens avslutning. Historikere identifiserer en rekke trinn som førte Napoleon til hans Waterloo, og på den måten identifiserer de en gradvis avslutning på den første åndelige sydens konge, i motsetning til Babylon og Belsasar, som ble tatt på én natt. Den første Vladimir i den moderne sydens konge, Vladimir Lenin, døde over en toårsperiode av en rekke slagtilfeller. Noen spekulerer i at Josef Stalin forgiftet ham, likesom noen spekulerer i at Ptolemaios IV ble forgiftet av sine rådgivere. Avslutningen på den moderne sydens konge, slik den var representert ved Sovjetunionen, ble også fullbyrdet ved en revolusjon.

Protesten i Moskva som bidro til Sovjetunionens undergang, var den massive offentlige motstanden under augustkuppet i 1991 (19.–21. august 1991). Denne hendelsen, som var konsentrert om forsvaret av Det hvite hus og Boris Jeltsins lederskap, undergravde direkte de sovjetiske hardlinerne, avdekket regimets skjørhet og fremskyndet Sovjetunionens sammenbrudd. Selv om tidligere protester i Moskva (f.eks. 1987–1990) og Den baltiske vei (1989) bygde opp momentum, var protestene i august 1991 det avgjørende vendepunktet i Moskva, som førte til Sovjetunionens oppløsning innen utgangen av 1991. Begynnelsen på Russland som sydens konge begynner og ender i revolusjon. Slutten på Sovjetunionen var en gradvis oppløsning av riket, slik det også var med Ptolemaios, Ussia, Napoleon og endog Vladimir Lenin. Putins ende er et gradvis fall, som begynner så snart Ukraina-krigen er avsluttet. Hans ende blir forårsaket i slaget ved Panium, når USA tar kontroll over riket, samtidig som det mottar støtte fra en alliert som faktisk ikke er til stede i selve slaget.

Vi vil fortsette disse linjene i den neste artikkelen.